

“We ontzorgen de mantelzorger”

Hospice aan huis

Wist je dat Hospice Haarlem in de laatste levensfase ook bij mensen thuis komt? Birgit Reumkes (50) is er vrijwilliger. “We kunnen een deel van de mantelzorg overnemen. Ik hoor vaak: had ik dit maar eerder geweten.”

“Veel mensen kennen het hospice als een plek waar je kunt logeren wanneer je laatste levensmaanden aan gebroken zijn, maar weten niet dat wij ook aan huis kunnen komen,” vertelt Birgit Reumkes, sinds zes jaar vrijwilliger bij Hospice Haarlem. Ze vervolgt: “Dan komt er een van onze medewerkers aan huis om de mantelzorger te ontzorgen.”

Dat is namelijk hard nodig, leert de ervaring, vertelt Birgit. “Mantelzorgers zijn vaak vanaf het moment van de diagnose non-stop bezig met het zorgen voor hun dierbare. Dat breekt je op. Ze hebben ook af en toe een moment nodig waarop ze hun handen vrij hebben. Dan kunnen ze even een blokje om, boodschappen doen of even bijslapen als dat nodig is. Als wij aanwezig zijn, kunnen ze de zorg even loslaten. Dat geeft een enorm gevoel van rust en ruimte.”

Birgit komt zelf ook bij de mensen over de vloer. “Het is mijn doel om iemand zich comfortabel te laten voelen in een situatie die vaak niet zo comfortabel is. We leveren maatwerk en kijken per persoon wat er nodig is van ons. De ene keer wordt er van ons ook een bepaalde

mate van zorg verlangd en helpen we de gast met persoonlijke verzorging en het eten bijvoorbeeld, de andere keer is het al genoeg als we aanwezig zijn, soms zelfs in de vorm van een ‘waakdienst’. Ons team is op alle vlakken goed opgeleid, dus we kunnen zorg op maat bieden.” Het is ontzettend belangrijk dat mantelzorgers af en toe ontlast worden. Birgit: “Ik merk ook in de praktijk dat mantelzorgers vaak op hun tandvlees lopen, ze zijn overbelast. Dan is het fijn als wij even kunnen inspringen. Ik merk dat door mantelzorg de verhouding vaak ‘vervaagt’. Dan is een kind of een partner alleen nog maar verzorgende. Juist in die laatste levensfase is het zo mooi om die balans een beetje te kunnen herstellen.”

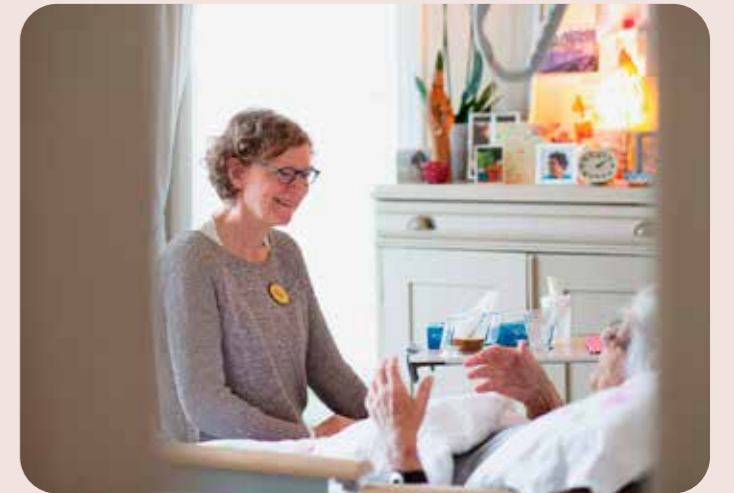
Birgit vindt het ontzettend bijzonder dat ze in haar werk voor het hospice iets voor anderen kan betekenen: “Ik heb zelf als mantelzorger mijn vader verzorgd. Ik merkte dat het zoveel rust gaf wanneer ik hulp kreeg van anderen. Toen besloot ik: als ik dit ooit voor iemand anders kan doen, doe ik dat met plezier. Zo ervaar ik mijn werk in de praktijk ook. Met zoiets kleins kan ik écht het verschil maken. Dat geeft me voldoening en energie.”

Uit de brand geholpen

Watse Heringa (83) is mantelzorger voor zijn vrouw, Marjolijn (83) die in haar laatste levensfase zit. Meneer Heringa ontvangt aanvullende zorg via Hospice Haarlem.

“Mijn vrouw heeft al jaren gezondheidsproblemen en is aangewezen op een rolstoel en tillift. Maar de laatste jaren kwam daar dementie bij en is ze erg achteruit gegaan. Ik zorg zoveel mogelijk zelf voor haar, ook met de hulp van onze zoon. Ik heb tevens zorg ingehuurd overdag en voor de avonden, met name voor de avondzorg. Dat doe ik via een bureau dat zorg op maat biedt.

Helaas heeft dit bureau niet de capaciteit om ons alle avonden in de week te helpen. Toen werd ik erop gewezen dat het hospice ons kon helpen met de avondzorg aan huis. Ik had geen idee dat het bestond! Fantastisch natuurlijk. Nu komt er twee avonden in de week een lieve, rustige medewerker, die helpt bij de avondzorg voor mijn vrouw. Dat ervaar ik als heel prettig en ik ben er bijzonder dankbaar voor. Zij zijn er voor de verzorging

en ik kan daarbij aandacht geven aan mijn vrouw en even met haar praten. Zo verloopt dat moment aan het einde van de dag voor ons heel rustig en kan ze ontspannen gaan slapen. We zijn er enorm mee uit de brand geholpen.”

Engel uit de hemel

Ingrid (62) was samen met haar broer en zus mantelzorger voor haar vader, Henk (93). Via Hospice Haarlem kregen zij aanvullende zorg aan huis om de mantelzorgers te ontlasten.

“Ik woon in Duitsland, maar ben de laatste twee maanden bij mijn vader in Nederland ingetrokken omdat hij mantelzorg nodig had.

Dat deed ik samen met mijn broer en zus. Al eerder hebben wij via Hospice Haarlem zorg aan huis gekregen voor onze moeder die terminaal ziek was, vier jaar geleden. Birgit kwam toen bij ons. Dit was zo goed bevallen dat we opnieuw contact hebben gezocht toen duidelijk werd dat onze vader zou komen te overlijden. Hij koos voor euthanasie omdat hij uitbehandeld was. Tot op het laatst was hij nog heel helder van geest.

Ik kan Birgit niet anders omschrijven dan als een engel uit de hemel! Mijn vader noemde haar zelfs zijn derde dochter. Ze heeft met hem en met ons veel gesprekken gevoerd. Over vroeger, over het leven, over het aanstaande einde. Dat heb ik als ongelooflijk waardevol ervaren. Er was ook luchtigheid, wanneer ze

met hem gezellig op de bank mee keek naar tenniswedstrijden. Dan was er voor ons gelegenheid om even de deur uit te gaan, kon ik koffiedrinken met een vriendin. Doordat Birgit bij hem was, wist ik dat papa in goede handen was.

Ik vind het fantastisch wat zij voor ons heeft gedaan. Ze is tot het einde bij ons gebleven en heeft geholpen bij de laatste verzorging van onze vader en het uitgeleide doen. Ik gun iedereen een Birgit. Zij heeft ervoor gezorgd dat we op een mooie, rustige manier afscheid hebben kunnen nemen van onze vader. Natuurlijk blijft het verdriet, maar op deze manier voelt het goed. Als waardering hebben we bij het afscheid aan iedereen om een donatie aan het hospice gevraagd, in plaats van bloemen te sturen.”